

STUDIEMATERIALE

I NAT KOMMER KRIGEN HJEM

EN FORESTILLING OM TIDEN EFTER ATTENTATET PÅ CHARLIE HEBDO

GÆSTESPIL PÅ TEATRET VED SORTE HEST

11. april – 11. maj 2019 (Man-fre kl. 20, lør. kl. 17.)

PRODUCENT: JOHNS TEATER

KÆRE LÆRER

Følgende studiemateriale behandler i anledning af forestillingen '*I NAT KOMMER KRIGEN HJEM*' emner der indgår i forestillingen, såsom imperialisme, kolonialisme og racisme. Materialet indeholder også et afsnit om manuskriptets formsprog og dramaturgi samt et diskussionsafsnit om 'repræsentation i medierne'.

Studiematerialet kan inddrages i fagene dansk, drama, historie, samfundsfag, filosofi og psykologi på STX, HF og VUC, evt. som tværfagligt arbejde. Det kan indgå både som forberedelse til og som efterbehandling af forestillingen.

Rigtig god læsning!

TEATRET VED SORTE HEST

BILLETBESTILLING

TELEFON 33 31 06 06

MAN. – FRE. KL. 12-16

UNG GRUPPE U. 25, 40,- /STK

INDHOLDSFORTEGNELSE

OM FORESTILLINGEN	s. 4
.	
ATTENTATET på CHARLIE HEBDO	s. 5
ATTENTATET på KRUDTTØNDEN	s. 6
AT FORSTÅ TINGENES SAMMENHÆNG.....	s. 7
BEGREBSAFKLARINGER (racisme, kolonialisme, imperialism).....	s. 8
<i>UDDRAG fra MANUS 01</i>	s. 11
OPGAVE 01.....	s. 12
<i>UDDRAG fra MANUS 02</i>	s. 13
DRAMATURGI og FORMSPROG.....	s. 14
OPGAVE 02	s. 15
<i>UDDRAG fra MANUS 03</i>	s. 16
REPRÆSENTATIONENS MAGT – perspektivering.....	s. 17
OPGAVE 03.....	s. 18
ANALYSEARK.....	s. 19

OM FORESTILLINGEN

En tirsdag morgen i Paris bliver 12 tegnere brutalt myrdet. I Danmark sidder to dramatikere og følger det hele og prøver at forstå, hvad det er, der sker. Så bliver der skudt i København...

Forestillingen handler om attentatet på Charlie Hebdo i Paris i 2015 og er baseret på en nyskrevet, dansk tekst om terrorangrebet og de dilemmaer, som fulgte i kølevandet på begivenheden. I *"I NAT KOMMER KRIGEN HJEM"* undersøger dramatikerne Joan Rang Christensen & Kristian Thingholm Erhardsen nogle af vores tids største og vigtigste begivenheder og sætter dem i relation til hinanden. Man følger de to dramatikeres brevveksling og refleksioner over livet som skabende kunstnere i en krigsførende nation, som den røde tråd igennem forestillingen. De undersøger den følelsesladede situation, som fulgte i kølevandet på terrorhandlingerne i Paris, de senere skyderier på Krudttønden i København og den kollektive rådvildhed Europa har befundet sig i efterfølgende.

I forestillingen udfoldes de tanker, begivenhederne førte med sig om ytringsfrihed, racisme & kolonihistorie. Forestillingen forsøger at forstå, hvilke mekanismer der ligger bag så radikal en handling som terrorhandlingen og giver samtidig stemme til frustrationen og rum til bearbejdelsen af en kulturelt, traumatiserende begivenhed.

SKUESPILLERE: Marie- Lydie Melono Nokouda og Johannes Lilleøre **ISCENESÆTTELSE:** Christoffer Berdal **TEKST:** Joan Rang Christensen & Kristian Thingholm Erhardsen **SCENOGRAF & KOSTUMEDESIGNER:** Catia Hauberg Engel **LYSDESIGNER:** Sonja Lea Jørgensen **LYDDESIGNER:** Jes Brande Theede **FOTOGRAF:** Thomas Cato **PRODUCENT:** Johns Teater

*"Jeg tænker meget på Charlie Hebdo. Eller rettere: jeg tænker meget på alt det, der ikke bliver sagt i forbindelse med Charlie Hebdo. Og jeg bilder mig ind, at du også tænker meget på alt det, der ikke bliver sagt, og på det, der som bliver sagt på den samme gamle måde for at opretholde et falmet billede af en vestlig civilisation under angreb."
– I nat kommer krigen hjem*

ATTENTATET på CHARLIE HEBDO

Den 7. januar 2015 blev satiremagasinet *Charlie Hebdo*s redaktion i Paris i Frankrig angrebet af to maskerede mænd, som var bevæbnede med automatvåben. De tiltvang sig adgang til lokalerne, hvorefter de skød omkring sig, mens de råbte "Allahu Akbar" (Allah er størst). Det lykkedes dem at flygte fra gerningsstedet, efter de havde dræbt 12 og såret 11 personer.

Politiet oplyste senere samme dag, at de mistænkte var de to brødre Said og Cherif Kouachi, som var født og opvokset i Frankrig, og hvis forældre var indvandret til Frankrig fra Algeriet. Brødrene blev jagtet af politiet i over to døgn, hvorefter de om formiddagen den 9. januar forskansede sig i et trykkeri i byen Dammartin-en-Goële sammen med et gidsel. Samme dag opstod der en anden gidseltagning et andet sted i Paris i et jødisk supermarked i bydelen Porte de Vincennes. I en aktion, der involverede 88.000 politi- og militærfolk omringede myndighederne begge bygninger i flere timer. Ca. kl. 17 koordinerede styrkerne indsatsen og stormede bygningerne. Først den hvor de to Kouachi-brødre var. Her slap gidslet levende ud, mens begge brødre blev dræbt. Kort tid derefter stormede politiet supermarkedet og reddede flere af gidslerne ud. Fire gidsler døde og gidseltageren, Amedy Coulibaly, blev dræbt under operationen. Senere om aftenen påtog terrorgruppen al-Qaeda sig ansvaret for Charlie Hebdo-massakren¹.

- Det første, jeg tænker, er, at det er forfærdeligt. Det næste, jeg tænker, er, at jeg må prøve at forstå. Jeg må tegne en lige linie fra Fort Europa, kolonialismen, Kurt Westergaard og radikal islam til Charlie Hebdo. Jeg tænker, jeg må sige noget klogt. Jeg tænker, jeg må poste noget på Facebook, der viser, at jeg har tænkt noget klogt.

– 'I nat kommer krigen hjem'

¹ Kilde: [Wikipedia.dk - https://da.wikipedia.org/wiki/Attentatet_mod_Charlie_Hebdo_2015](https://da.wikipedia.org/wiki/Attentatet_mod_Charlie_Hebdo_2015)

ATTENTATET på KRUDTTØNDEN

”Lørdag d. 14. februar og søndag d. 15. februar 2015 bliver der skudt i København. Først mod kulturhuset Krudttønden, som afholder et debatarrangement om ytringsfrihed, og næste dag mod den jødiske synagoge i Krystalgade. 2 mænd, den 55-årige filminstruktør Finn Nørgaard og den 37-årige Dan Uzan bliver dræbt. Den dansk-palæstinensiske Omar Abdel Hamid El-Hussein bliver efterlyst som formodet gerningsmand. Han bliver dræbt af politiet søndag morgen.”
– Uddrag fra manuskriptet til *”I nat kommer krigen hjem”*

Terrorangrebet i København 2015, også kendt som *Angrebet på Krudttønden*, fandt sted i København på Østerbro den 14. februar 2015.

Under et debatmøde med overskriften *”Kunst, Blasfemi og Ytringsfrihed”* arrangeret af Lars Vilks Komiteen, blev mødesalen i Kulturhuset Krudttønden på Serridslevvej 2 på Østerbro klokken 15.31 beskudt med en M95 automatriffel.

Den 22-årige Omar Abdel Hamid El-Hussein blev efterlyst som formodet gerningsmand. Han blev dræbt af Politiets Aktionsstyrke (AKS) tidligt søndag morgen den 15. februar foran Svanevej 1 på hjørnet ved Frederikssundsvej i Københavns Nordvestkvarter, efter han havde åbnet ild mod politiet. Senere blev der fundet beviser på Husseins tilstedeværelse ved *Krudttønden* i form af DNA - spor².

² Politiken.dk - https://politiken.dk/indland/fokus_danmark/fokus_terror/art5565491/Ojenvidne-fra-Krudttønden-Jeg-troede-at-jeg-skulle-dø

AT FORSTÅ TINGENES SAMMENHÆNG

'I NAT KOMMER KRIGEN HJEM' reflekterer over de to terrorattentater ved at placere dem i et større billede for at analysere den måde, vores samfund er skruet sammen på. I løbet af forestillingen kritiseres og reflekteres der altså over, om attentaterne kan forbindes til klasseforskelle, en **postkolonialistisk struktur** og en **racistisk kultur**.

Dramatikerne i forestillingen forsøger på ingen måde at undskylde attentaterne, men de reflekterer over, hvordan den måde, vi har struktureret vores samfund på, kan drive folk ud, hvor de gør ekstreme ting. F.eks. interesserer forestillingen sig for de racistiske strukturer i samfundet, der gør, at nogle grupper over flere generationer begynder at føle sig udelukket eller undertrykt i et samfund. Når man undersøger noget gennem strukturerne i et samfund, forsøger man at forstå tingene på *et strukturelt niveau*.

DET STRUKTURELLE NIVEAU

Man kan sammenligne det lidt med et hus med hul i taget. Hvis man skal forstå, hvorfor der er hul i taget, kan man enten kigge på, hvorfor husets tagpap er så svagt, at der kom hul i, eller man kan kigge på, hvad det er i samfundet og i samfundets historie, der gør, at dem der byggede huset måske ikke havde råd til at bygge et mere solidt tag: Det kan være, at de er fattigere end dem, der ejer nabohuset (uden hul i taget), eller det kan være, at de valgte et billigere materiale, fordi der er noget i deres kultur, der troede mere på dette materiale. Vi er alle sammen placeret i nogle omstændigheder og en sammenhæng, der har givet os nogle andre betingelser end vores nabo.

Stort set alle fænomener kan forstås strukturelt – tingene er altid placeret i en større sammenhæng, og derfor kan individuelle gerninger og handlinger, som f.eks. terrorattentatet på Charlie Hebdo også analyseres på et strukturelt niveau.

Dette skolemateriale vil forsøge at få fat om den mere strukturelle analyse ved at organisere og overskueliggøre de store begreber, som teksten tager fat i, så som **imperialisme, kolonialisme og strukturel racisme**.

BEGREBSAFKLARINGER

Institut for menneskerettigheder definerer '**racisme**', som "*diskrimination eller fordomme baseret på race, hudfarve, afstamning eller national eller etnisk oprindelse*". Begrebet kan siges at repræsentere en form for etnisk fordom i en holdning eller tro på, at mennesker er opdelt efter racer, og at forskellige racer er årsagen til forskellen mellem mennesker. Der tilknyttes ofte bestemte karakteristika, egenskaber og/eller kapacitet til disse 'racer'. "*(...) dette kan for eksempel ses i overbevisningen om, at nogle racer skulle være gode til bestemte sportsgrene, særligt rytmiske eller have et bestemt talent for forretning eller et behov for undertrykkelse. Racisme bygger dermed på en opfattelse af, at der eksisterer et hierarkisk forhold mellem forskellige racer, således at visse racer er andre overlegne*".

Det er almindelig og videnskabeligt anerkendt, at der *ikke* eksisterer forskellige menneskelige racer, men blot ydre synlige forskelle mellem mennesker fra forskellige dele af verden. Det er vigtigt at skelne mellem racisme og racediskrimination: Man kan i princippet være racist, uden man handler racediskriminerende. Det kan være svært at finde ud af, om man selv har racistiske følelser, tanke- eller handlemønstre, som man har "adopteret" andre steder fra i ens kultur³. Derfor kan det være interessant at skelne imellem *direkte/interpersonel racisme, indirekte/strukturel racisme og institutionel racisme*.

Direkte/Interpersonel racisme betegner kort sagt racisme mellem enkeltindivider. Betegnelsen benyttes om de racistiske handlinger, som foregår direkte mellem mennesker, for eksempel racistisk tilråb, brug af racistiske skældsord eller nedsættende, racistisk betegnelse⁴. En afvisning ved et diskotek med henvisning til personens hudfarve er også at betragte som direkte diskrimination. Et andet eksempel kunne være, hvis et boligformidlingskontor imødekommer diskriminerende krav fra boligudlejere om ikke at udleje deres boliger til personer med en bestemt etnisk, kulturel, religiøs eller national baggrund⁵.

Strukturel, indirekte racisme/diskrimination: Strukturel, indirekte diskrimination er den racisme, der finder sted i feltet uden om og mellem borger og stat. Det er racisme via herskende forklaringsmodeller, i historien, kulturen, populære myter, sociale narrativer og repræsentationer.⁶ Denne

³ Institut for menneskerettigheder: <https://menneskeret.dk/viden/laeringsportalen/faq-elever/racisme>

⁴ <http://siriranva.tumblr.com/post/77712729148/hold-kæfti-her-kan-alle-tale>

⁵ Citat: Faktalink.dk - <https://faktalink.dk/titelliste/racisme-i-danmark>

⁶ <http://siriranva.tumblr.com/post/77712729148/hold-k%C3%A6fti-her-kan-alle-tale>

kategorisering bruges også til at beskrive de diskriminerende effekter, som opstår, når samfundets institutioner, erhvervsliv og kulturliv er indrettet på en måde, så de holder mennesker, der adskiller sig fra flertallet hvad angår trosretning, hudfarve, national-, etnisk- eller kulturel oprindelse, udenfor. Når ikke-hvide personer og personer af anden etnisk oprindelse end dansk udelukkes på grund af deres hudfarve fra at medvirke i film, teaterstykker, optræde på forsiden af modeblade osv. er der tale om strukturel racisme.

Strukturel racisme indebærer også, at i udgangspunktet neutrale bestemmelser i praksis stiller personer med en bestemt trosretning, hudfarve, national, kulturel eller etnisk oprindelse i en ufordelagtig situation sammenlignet med andre mennesker. Et eksempel på strukturel, indirekte diskrimination – hvor en neutral regel, som ikke har til hensigt at diskriminere, men i praksis får diskriminerende effekt – kunne være visse virksomheders beklædningskrav, som indebærer, at ansatte ikke må bære hovedbeklædning. Beklædningskravet er tilsyneladende neutralt, fordi det gælder alle. Det får imidlertid en utilsigtet virkning for personer, der på grund af religiøse overbevisninger bærer hovedbeklædning, eksempelvis muslimske kvinder eller sikh-mænd⁷.

Institutionel racisme beskriver den racisme, som finder sted via samfundets institutioner. Her finder vi især diskrimination igennem lovgivningen, som for eksempel forskelle i hvem der kan modtage visse sociale ydelser, forskelle i strafudmålingen for samme lovovertrædelser, regler for familiesammenføring og lignende.⁸ For eksempel kan to danskere frit gifte sig, som de har lyst til, og deres børn kan frit bo sammen med dem. Men for mennesker der enten selv har udenlandsk baggrund eller forelsker sig i en, der har det, stilles der en lang række af krav til økonomi, uddannelse og sprogkundskaber for begge parter, egen bolig over en vis størrelse, fast job og forsørgelsespligt, ligesom det vurderes af staten om evt. medbragte børn i ægteskabet er integrerbare. Som familiesammenført kan man derfor være helt afhængig af sin partner og kan ikke flytte eller blive skilt uden samtidig at skulle forlade landet.

Kolonialisme beskriver et lands erobring af og besiddelse af landområder uden for sit eget territoriums grænser. Formålet vil ofte være at opnå politiske eller økonomiske fordele for moderlandet. Hermed bliver kolonialisme tæt forbundet med begrebet **imperialisme**, som opstår, når besiddelsen går udover det formelle herredømme og en økonomisk udbytning (det vil sige, at moderlandet får noget ud af det økonomisk indenfor sine egne landegrænser).

Ordet kolonialisme er en afledning af “koloni” og “-isme”. Kolonialisme forsøges ofte retfærdiggjort gennem henvisning til påståede gavnlige virkninger for de koloniserede, fx gennem udbredelsen af fremskridt og civilisation. Det mest omfattende eksempel på kolonialisme er de europæiske magters erobring især i 1700- og 1800-t. af store dele af de landområder, der i dag kaldes ulandene⁹.

⁷ Citat: Faktalink.dk - <https://faktalink.dk/titelliste/racisme-i-danmark>

⁸ http://refugees.dk/fokus/2019/februar/den-massive-danske-diskrimination/?fbclid=IwAR1am9J6BYO8OH-nPh2FWD9VDp_671Lu16CghvIRdQ1O70QC4w6V0Cyn9c0

⁹ Gyldendal - http://denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Samfund/International_politik_og_organisationer/kolonialisme

Imperialisme er både betegnelsen for en politik, hvor magthaverne i et land eller område forsøger at undertrykke (og ofte også udbytte) andre lande, folkeslag eller områder politisk og/eller økonomisk og den ideologi, der understøtter en sådan politik. Den vestlige imperialism er et af de mest omdiskuterede emner i historieforskningen, bl.a. fordi den har så stærke politiske perspektiver. Den vedrører forholdet mellem den vestlige verden og den tredje verden i dag og forholdet mellem menneskehedens forskellige folkeslag. Man har dels diskuteret årsagerne til og motiverne bag imperialismen, dels dens konsekvenser¹⁰.

¹⁰ Gyldendal - http://denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Samfund/International_politik_og_organisationer/imperialisme

UDDRAG FRA MANUS nr. 01

”Jeg kan forstå på situationen, at det ikke er ytringsfrihed som sådan, vi finder vigtigt. For Europa og USA har ikke tidligere haft problemer med at begrænse ytringsfriheden i andre lande; bombe medier, TV-stationer, avisredaktioner, etc. I Danmark har man før udelukket visse journalister fra begivenheder og pressemøder, og den nuværende regering har pålagt DR at basere sig på et kristent grundlag. Jeg mener derfor, at det uden tvivl kan udelukkes, at det er ytringsfriheden, der tales om.

Jeg er også i stand til at forså, at det ikke er religionsfrihed, der er på dagsordenen. For på kun 2 dage efter angrebet på Charlie Hebdo var der 15 attentater i Frankrig på moskeer, bederum og andre muslimske steder, incl. private ejendele tilhørende muslimske borgere, og ingen af de attentater blev omtalt i pressen eller af politikerne eller fik lækre hashtags på twitter og instagram. Dermed kan vi også udelukke både religionsfriheden og den private ejendomsret, som hovedårsag til debatten.

Den generelle respekt for menneskeliv må vi også tage af bordet med blandt andet drabet på 4 civile gidsler, den samtidige terrormassakre med drab på 2.000 mennesker i Nigeria, og så selvfølgelig over halvanden million døde under Algeriets dekoloniseringsperiode fra Frankrig. Og så bliver det også klart, at vi i hvert fald ikke taler om Frankrigs kolonihistorie eller det i årevis stærkt problematiske forhold til det muslimske indbyggertal i landet, hvor det er forbudt at bære tørklæde.

Så hvad er det vi taler om? Hvad er det, vi diskuterer? Eller rettere, hvad er det, vi ikke diskuterer?

Vi diskuterer for eksempel ikke, at vi er en del krigsførende nationer i den vestlige verden. Vi diskuterer ikke, at de krige vi er med i primært foregår i de andres lande, og at det måske ikke er underligt, hvis nogle ønsker at rykke kampene til vores lande.

Vi diskuterer ikke, at det er lettere at iscenesætte sig selv som ofre for terrorisme, fremfor at vedgå et selvbillede som krigsførende og menneskedræbende nation. Jeg siger ikke, at de mennesker på Charlie Hebdo havde fortjent at dø og slet ikke på den måde, som de gjorde. Jeg siger bare, at der er fandens til forskel på, om man betragter for eksempel Frankrig og Danmark som deltagere i krige, eller om man betragter vores lande som neutrale. Og jeg siger også, at det er lettere at opleve sig selv som neutral, når de krige man er med i, udkæmpes på andre territorier. Og så siger jeg også, at der muligvis er nogle, der har udbytte af at holde os, de 99% som ikke ejer en skid, beskæftiget med at diskutere ting som ytringsfrihed, religionsfrihed, racisme og kolonihistorie, mens de selv fortsætter med at tjene boksen på at sælge våben til krige, der bare fortsætter og fortsætter og fortsætter... ”

Opgave 01

I 'I nat kommer krigen hjem' kæmper de to dramatikere for at forstå deres omverden og deres samfund. Undervejs i forestillingen går det op for dem, at de ikke er objektive tilskuere. Selvom de er kunstnere, er de ikke neutrale; de tilhører et land i krig.

- a. Gå sammen i grupper og **læs** uddraget af manuskriptet ovenfor. **Diskutér** hvordan dramatikere forholder sig til, at de selv er en del af en krigsførende nation (Danmark), og hvordan det påvirker deres refleksion omkring terrorattentatet på Krudttønden og på Charlie Hebdo.
- b. **Analysér** hvad teksten mener om sammenhængen mellem terror-attentaterne og de imperialistiske, kolonialistisk eller racistiske strukturer, der findes i det vestlige samfund.

Arbejdsspørgsmål:

Kan man tale om en sammenhæng mellem attentaterne og f.eks. *kolonialisme* og *Danmark som krigsførende nation* eller *strukturel racisme* og *udgrænsning af unge mænd med anden etnisk baggrund end dansk*?

- c. **Diskutér** hvordan en kolonial tankegang, der tror på de gavnlige virkninger for de koloniserede lande, fx gennem udbredelsen af fremskridt og civilisation, kan hænge sammen med strukturel racisme.

Fremlæg sammenhængene for hinanden – og husk, det er ikke enkelt, men kompliceret, og at der derfor ikke findes rigtige eller forkerte refleksioner – men bare rigtig mange forklaringer, der eksisterer på samme tid. Det er et meget komplekst emne.

UDDRAG FRA MANUS nr. 02

I et traditionelt opbygget teaterstykke skal vi, senest ved 1. vendepunkt, have fået præsenteret historiens univers, hovedkarakterer og hovedkonflikt. I en lineær, Aristotelisk fortælling skal det være klart, hvad der er stykkets dramatiske situation, og der skal være givet anslag til, hvilke retning hovedkonflikten kan eskalere i. Fortællingens aktører skal stå klart og utvetydigt frem, så publikum kan identificere sig med stykkets protagonist og gyse over antagonistens onskabsfuldheder, ligesom historien i sin grundstruktur bør være baseret på dikotomiske principper. De gode er gode, og de onde er onde, og der bør ikke være tvivl om, hvem der er hvem. Det er den historiemodel, der regnes som den rigtige i Vesten. I resten af verden fortæller man andre historier, benytter sig af andre fortællestrukturer og andre dramaturgier.

– I nat kommer krigen hjem

DRAMATURGI og FORMSPROG

I citatet ovenfor kommenterer manuskriptet på forestillingens dramaturgi. Når et værk kommenterer på sin egen form, kaldes det **en metafiktiv reference**.

Teksten siger om sin egen form, at den ikke kun benytter sig af en lineær dramaturgi, men også af en alternativ dramaturgi. Det betyder, at dramaturgien ikke har form som en lige linje (som bevæger sig fra A til B), men at den bevæger sig omkring et eller flere emner og er sammensat af flere stemmer (en polyfoni), der taler om disse emner fra forskellige perspektiver. På den måde møder '*I NAT KOMMER KRIGEN HJEM*' sit publikum gennem en række forskellige situationer og refleksioner – der alle sammen udtrykker sig indenfor forskellige, tekstlige former:

Vi oplever for eksempel en *politisk brandtale* om ytringsfrihed, en *middagssamtale*, der pludselig bliver racistisk, en *anvisning* til krisehåndtering beskrevet som en tegning, en *akademisk forelæsning* flettet sammen med en voksens kvindes angst for at sove uden sit tøjdyr, en *analyse* af dekoloniseringsperioden i Frankrig, en *diskussion* af politiske eller religiøse idealer versus kunstnerisk frihed, en algerisk *frihedssang*, en hviskende iagttagelse af mennesker, der lægger blomster ved et drabssted og konstaterer, at krigen er kommet hjem - hjem til Danmark.

BEGREBER:

Betegnelsen **polyfoni** bruges om flerstemmig musik, hvor stemmerne er udformet som selvstændige melodilinjer, der sekundært harmoniserer med hinanden. Modsætningen hertil er monofoni, bestående af melodi uden akkompagnerende harmonier eller homofoni, hvor harmonien tilvejebringes ved flere stemmers samtidige samklang.

Metafiktion er fiktion om fiktion. Det er et litterært eller dramatisk værk, der er bevidst om sin egen fikcionalitet, og som påpeger dette over for læseren eller beskueren.

OPGAVE 02

- a. Diskutér i grupper, hvilke forskellige former som teksten i ”I nat kommer krigen hjem” antager, samt hvad I synes virker ved de forskellige tekstformer.

Arbejdsspørgsmål:

- Hvilke forskellige formsprog gør teksten brug af?
 - Hvordan påvirker de forskellige formsprog jeres forståelsen af- og indlevelsen i forestillingen?
 - Find eksempler på steder, hvor teksten antager en monologform (der er kun 1 stemme, der taler), og hvornår teksten antager dialogform (der er flere stemmer, der taler).
 - Hvor mange metafiktive steder er der i forestillingen? Kom med eksempler.
 - Hvor udtrykker teksten en indre-, og hvor udtrykker den en ydre virkelighed?
- b. Mennesker har forskellige baggrunde og derfor forskellige udgangspunkter, som de anskuer verden fra. To af de forskellige perspektiver, man kan opleve verden fra er et *hvidt* perspektiv og et *sort* perspektiv. I ’I nat kommer krigen hjem’ følger vi en hvid mand og en sort kvinde, to dramatikere-aliasser, der forsøger at spejle de voldsomme begivenheder i deres omverden, der påvirker dem forskelligt i forhold til deres baggrunde. Tag udgangspunkt i de politiske begreber og fænomener, skolematerialet tidligere har gennemgået og reflektér over, hvad der er forskellen på de to dramatikeres perspektiv/erfaringer, og hvad de hver især lærer af hinanden undervejs i forestillingen.

Arbejdsspørgsmål:

- Er der forskel på, hvem de to dramatikere identificerer sig med eller føler sig forbundet til undervejs i forestillingen?
- Hvordan oplevede I det i forestillingen?
- Hvem af skuespillerne følte I jer mest forbundet med? Var det den, der havde samme køn som jer? Den, der havde den samme hudfarve som jer? Hvis ja, reflektér over hvorfor?

UDDRAG FRA MANUS nr. 03

“- Ved at tale på en bestemt måde om bestemte ting i bestemte medier sikrer vi, at det kun er majoritetens stemme, der bliver hørt.

- Majoriteten?

- Ved at vende mikrofonen væk fra ghettoen. Ved overhovedet at kalde ghettoen ghetto. Ved at stille formkrav til læserbrevet. Ved kun at lukke “de andre” ind i fjernsynet, når vi markerer dem som fremmede. Når vi taler om “dem” og ikke lader “dem” tale om os. Når minoriteterne aldrig kan være afsendere, og vi for en gangs skyld kan være modtagere. Når vi bestemmer koderne. Når politikerne - /...

- Undskyld, men må jeg lige -...

(Under det næste prøver den anden person at sige noget flere gange, men bliver affærdiget, får aldrig taletid).

- Når politikerne kun kommunikerer i tv-tilpassede miniudsagn, der ikke giver plads til nuancer, men kun til at tegne verden i sort og hvidt.

Når vi ikke giver minoriteterne taletid. Når vi nægter dem mulighed for at være tilstede i kulturen. Hvordan skal de så få en stemme?

Hvordan skal de så finde svar, når de ikke engang må stille spørgsmål?

- Jo, men må jeg godt...

- Sh! Hvem kan det så undre, at de vender ryggen til en verden, der aldrig har budt dem ind? At samfundet splittes op i minigrupperinger, der skaber deres egne regler?

- Men jeg vil godt...

- Hvem kan det undre, at forurettede, marginaliserede, unge, vrede sjæle kaster sig i armene på mennesker, der tilbyder dem en forståelse, et verdensbillede og et sprog? Hvem kan det undre, at nogle vælger volden? At døden får det sidste ord, når dialogen aldrig har eksisteret?”

REPRÆSENTATIONENS MAGT – PERSPEKTIVERING

Som det fremgår af ovenstående citat er et centralt tema i 'I nat kommer krigen hjem' en mangfoldig repræsentation i medierne, eller mangel på samme. Forestillingen undersøger, om det betyder noget, hvordan man fremstiller forskellige grupper i samfundet, fordi vores opfattelse af os selv og andre tage form efter den måde, vi fremstiller forskellige grupper, på.

Det betyder ikke kun, at flere bøger, teaterstykker og tv-serier burde indeholde folk af forskellig etnisk herkomst, køn og seksuel orientering, men også at vi skal være bevidste om, *hvordan* vi fremstiller dem.

"Du bliver, hvad du spiser" lyder det gamle, danske ordsprog, men måske er det også sådan med den kultur, vi får serveret:

"En af de måder, kulturen påvirker os på, er ved at tilbyde os forbilleder. Manglen på forbilleder har derfor også en effekt på, hvad vi opfatter som muligt for vores fremtid:

Jeg kender personligt ikke til nogle danske, kvindelige astronauter. Hverken fra virkeligheden eller fra de billeder og historier, jeg omgiver mig med. Og derfor falder den karrierevej mig ikke engang ind. Hvis nu jeg havde set otte film med danske kvindelige astronauter, havde den karrierevej måske alligevel sneget sig ind i mine fremtidsplaner. Også selvom der ikke findes kvindelige, danske astronauter uden for fiktionen.«

- *Sabrina Vitting-Seerup*, PhD. Studerende, Københavns Universitet

OPGAVE 03

- a. Gå sammen i grupper. Diskutér om I er enige med citatet af Sabrina Vitting-Seerup. Diskutér på baggrund af citatet, hvor i samfundet den brede repræsentationen i medierne skaber fordomme.

- b. Diskutér herefter om man ville kunne ændre på denne repræsentation, der sætter folk i kasser eller undertrykker befolkningsgrupper sådan, at de får mere frihed til selv at definere deres identitet. Fremlæg det for hinanden.

Arbejdsspørgsmål:

Er der nogle roller og identiteter, I savner bliver repræsenteret mere nuanceret i mediebilledet?

Ligger der i repræsentationen en særlig magt, der er med til at bestemme, hvordan vi opfatter os selv og hinanden?

Hvordan er repræsentationen med til at afgøre, hvad mænd må, og hvad kvinder 'må', eller 'ikke må'?

Er der aspekter af dig selv og din egen identitet, du savner bliver bedre repræsenteret i medieverdenen? Uddyb.

FORESTILLINGSANALYSE af 'I NAT KOMMER KRIGEN HJEM'

DET FØRSTE INDTRYK OG FORVENTNINGER

- Hvordan påvirkede teaterbygningen, plakaten mm. dig, inden du så forestillingen?
- Havde du nogle forventninger til forestillingen, inden du gik ind og så den, og hvordan påvirkede disse forventninger din oplevelse af forestillingen?

FORESTILLINGENS TEMAER

- Hvilke temaer blev belyst i forestillingen?
- Er temaerne relevante for dig og dem omkring dig? Hvorfor/hvorfor ikke?

VIRKEMIDLER

- Beskriv hvordan musik- og lysdesignet blev brugt i forestillingen, og hvordan det påvirkede din oplevelse.
- Hvordan blev lyset og musikken anvendt i forestillingen? Beskriv hvordan.

RUM og SCENOGRAFI

- Hvordan var scenen indrettet? Hvilke farver, materialer og rekvisitter blev der brugt i forestillingen?
- Hvilken type scenografi blev der brugt i forestillingen? (Var det en naturalistisk scenografi, en symbolsk scenografi eller en abstrakt scenografi?)
- Hvordan påvirkede scenografien og de tekniske virkemidler din oplevelse af forestillingen?

FORESTILLINGENS FORM / DRAMATURGI

- Handling: Hvad handlede forestillingen om?
- Hovedperson: Var der en hovedperson i forestillingen, og hvem var hovedpersonen?
- Plot: Hvad var hovedkonflikten i forestillingen? Bliver den løst eller bliver den belyst?
- Hvordan påvirkede forestillingens dramaturgi din oplevelse? (Blev du forvirret? Kedede du dig? Blev du bevæget?)
- Var der en sammenhæng mellem forestillingens indhold (det den handler om) og form (hvordan materialet var struktureret)?